

stole, herunder Den Europæiske Menneskeretstighedsdomstol.

*Spørgsmål nr. 447:*

Hvad er forskellen på specialretter, jf. artikel 19 i TEU, og særdomstole efter grundloven?

*Svar:*

Grundlovens § 61, 2. pkt., forbyder nedsættelse af særdomstole med dømmende myndighed. En særdomstol efter denne bestemmelse er en domstol, der nedsættes til pådømmelse af en allerede foreliggende sag. Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at dommere udpeges under hensyntagen til deres indstilling til den konkrete sag, de skal pådømme.

Henvisningen til specialretter i TEU artikel 19, stk. 1, refererer til de specialretter, der er hjemmel til at oprette i henhold til TEUF artikel 257. Det omfatter for eksempel den personale-domstol, som blev oprettet i 2005 med henblik på at træffe afgørelser i personalesager ved EU's institutioner.

Grundlovens forbud mod særdomstole og henvisningen til specialretter i TEU artikel 19 er derfor væsensforskellige.

*Spørgsmål nr. 448:*

På hvilke områder forventer regeringen at der indledes forstærket samarbejde, jf. artikel 20 i TEU, inden for de næste 5 år?

*Svar:*

TEU artikel 20 giver medlemsstater mulighed for at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde inden for rammerne af Unionens ikke eksklusiv kompetencer. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at angive, hvornår og inden for hvilke områder en gruppe af medlemsstater i givet fald vil beslutte at gøre brug af denne bestemmelse.

*Spørgsmål nr. 449:*

Kan der, jf. artikel 24 i TEU, vedtages blandede afgørelser, hvor dele af en beslutning er kom-munitære, mens andre dele bygger på den udenrigspolitiske enstemmighed?

*Svar:*

TEU artikel 24 fastslår, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er underlagt særlige regler

og procedurer. Artikel 24 er ikke en hjemmelsbestemmelse.

TEUF artikel 218 indeholder procedure for indgåelse af aftaler med tredjelande og internationale organisationer og kan både omfatte kom-munitære elementer og elementer fra den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

*Spørgsmål nr. 450:*

Er »Unionens interesser«, jf. artikel 24 i TEU, kun dem, der er besluttet med enstemmighed, eller omfatter interesserne også beslutninger taget ved flertalsafstemning i Rådet?

*Svar:*

Bestemmelsen i TEU artikel 24, stk. 3, vedrører den loyalitetsforpligtelse, der på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område eksisterer gensidigt mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Unionen. Og derfor henviser udtrykket ikke til interesser, der specifikt skal vedtages efter traktaterne.

*Spørgsmål nr. 451:*

Hvem kan, jf. artikel 27 i TEU, fremsætte forslag?

*Svar:*

Der henvises til svar på spørgsmål 324.

*Spørgsmål nr. 452:*

Afgør landene selvstændigt, hvad de anser for påtrængende nødvendigt, jf. artikel 28 i TEU, eller skal det først konstateres, at der ikke kan vedtages en fælles afgørelse?

*Svar:*

TEU artikel 28 bestemmer, at såfremt en international situation kræver en operationel aktion fra Unionens side, vedtager Rådet de nødvendige afgørelser. TEU artikel 28, stk. 2, fastslår, at en afgørelse forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger. Som en modifikation hertil bestemmes følgende i stk. 4: »Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og revideres rådsafgørelsen som nævnt i stk. 1 ikke, kan medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for denne afgørelse.« Det er op til den enkelte medlemsstat at vurdere, hvorvidt betingelserne er opfyldt. Efterfølgende skal medlemsstaten omgående under-